

„Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.” Máté 7,12

Nekem a kérés nem szégyen

Miközben sokak számára nagy kérdés a kérés (mikéntje, mikorja és hogyanja), másoknak a világ legtermészetesebb dolga. Nem kérdés, hogy a kérés kikerülhetetlenül hozzátartozik életünkhöz, jelen van szinte minden mozzanatában. Sokan megvetik azokat, akik a kérésre rendezkednek be, pedig semmivel nem többek, jobbak, értékesebbek a nem kérők, legfeljebb büszkébbek, önteltebbek. Egészen új dimenzió nyílik meg, ha Isten kerül a képbe – már a megnevezés is jól tükrözi ezt: ima, kérés ima. A kérés gyakorlásának fontosságát a Jézustól tanult imádság, a Miatyánk arányai és tartalma bizonyítják. Ha Jézus bátorít minket az Atyától kérni, akkor szabadon, jó szájjal, jó szívvel tegyük meg, ám ne önfeljűen és önzően csak a földi és csak a saját életünkre összpontosítva, hanem a mennyből részesedve a másik embert, a vele megélt szent, Istennek tetsző, Isten akaratával egyező közösséget szem előtt tartva, a másokért és másokkal – cigányok és magyarok, egymásért – imádkozzunk. Ebben a példát ne – az amúgy nagyszerű költőtől – Nagy Lászlótól vegyük, akitől a címként felhasznált idézet átirata származik, hanem a végtelen Isten tökéletes Fiától, Jézus Krisztustól! Így ajánljuk az olvasók figyelmébe a TÜKÖR e számát.

Isten nem csoki-, kóla-, ima-, csodaautomata

Ő Isten, nem ember, nem mi alkottuk őt, hanem ő minket. Nem tulajdonunk, nem előkapható bálvány, nem joystick-kal irányítható varázslóbácsi. Nem gyülekezetünk berendezési tárgya, teológiai tétele.

Jób, Keresztelő János, István vértanú és sok millió üldözött keresztény szenvedése és kínhalála cáfolja a naiv, szimpla hitet. (Nem a jézusi gyermeki hitre gondolok.) A naiv hit összetörhet, kiéghet, lázadásra változhat. A naiv hívő üzletet akar kötni Istennek: én adok imát, jócselekedeteket, gyülekezeti aktivitást, te pedig Istenem, őrizd meg, gyógyíts meg, és úgy általában adj meg nekem minden jót. Ha ez nem így történik, elbizonytalanodunk hitünkben.

Sokan félreértik az igében található isteni ígéreteket az imameghallgatásról: „...bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Jn 16,23) Leginkább a „bármi” le-

hetősége hoz sokakat izgalomba, és könnyen átsiklanak afelett, hogy Jézus a „bármit” összeköti az ő nevében való kéréssel. Ez nyilván nem csupán a szavak kimondását jelenti, hanem a Jézus tanításával, akaratával, Lelkével való alázatos azonosulást. Ez vonatkozik a többi kérésimával kapcsolatos ígére is. Isten hall minden imát, de nem teljesít minden kérést. Istent nem lehet számon kérni. Az ő útjai nem a mi útjaink. Amit ma nem értünk, később érthetjük meg, vagy talán csak a színről-színre látáskor.

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” (Rm 8,28) Ez az ige nem azt jelenti, hogy ami velünk történik, az mind jó. Nem! Átéltünk gonosz támadásokat, szenvedéseket, természeti katasztrófákat, alapvető értékeket megkérdőjelező diktatúrát, családi tragédiákat. Értsük meg, ezeket nem Isten küldi ránk! Ezek

a bűnbe esett, bűnben élő világ kiszolgáltatottságából fakadnak. Isten tud róluk, meg is akadályozhatná, de ilyen alapon folyamatosan beavatkozhatna minden ember minden döntésébe. Ugyanakkor láthatunk, átélhetünk különleges csodákat is.

A gondviselés lényege, hogy ő tud rólam, ismeri fájdalmaimat, övé vagyok, testem a Szentlélek temploma. „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent.” (Jób 19,25-26)

Ha mindent és mindenkit elveszíték is, őt nem. „Kincset, életet, hitvest, gyermeket mind elvehetik. Mit ér ez önöknek?! Mienk a menny örökre!” (Luther) Ő az átkot áldásra tudja változtatni itt a földön, vagy majd a nagy találkozáskor. Jób szenvedésére Krisztus keresztje a válasz.

Szeverényi János

Bármi történik is velünk, az Úrral könnyebb járnunk...

Fogarasi István és családja az erdélyi Ákoson tértek meg, és az ottani baptista roma gyülekezetben szolgáltak. Ma már Medgyesegyházán élnek és szolgálnak. A Fogarasi házaspárnak sok próbát kellett átélnie, de az imádság és az Istenbe vetett hit átségítette őket még a gyászra is. Erről tesz bizonyosságot István testvér...

Amióta keresztények lettünk, volt, amikor az Úr egy nap alatt meghallgatta és teljesítette imáinkat, de volt úgy, hogy nem úgy válaszolt, ahogy mi kértük. Több ne-

Fogarasi István és fiai

hez próbát is meg kellett élnünk. Az egyik ilyen volt, amikor még kisebb volt az öt gyermekünk. Egyszer a gyerekek lent ültek a házban. A 12 éves fiam vizet forralt a sparheltre, és már rotyogott a víz. Roszszul fogta meg az edényt és kiömlött belőle a víz, egyenesen a karjára. Az egész bal karja leégett. Súlyos állapotban volt. Úgy volt, hogy meghal. Nagyon magunk alá kerülünk. Remegtünk a próba súlya alatt. Nem tudtuk, mitévők legyünk... Azután el is fertőződött a karja, és bekerültünk Kolozsvár-

ra. Éjjel-nappal imádkoztunk, kiáltottunk az Úrhoz. Végül ő gyógyulást adott, de csak később tudtuk meg, miért engedte meg ezt a próbát. Míg a fiúnkkal voltunk a kórházban, beszélgettem egy cigány emberrel, akinek meghalt az egyik fia, a másik fiának pedig le kellett vágni mindkét karját. Ez az ember fájdalomban öngyilkos akart lenni. Neki nem volt reménysége. Beszéltem neki az Úr Jézusról, arról, hogy ha őhozzá fordul, megváltozik az élete, visszakapja az örömét. Mondtam neki, hogy vigyázzon az életére, nem szabad elveszíteni, térjen meg, és keressen egy gyülekezetet. A fiam is olvasott neki a Bibliából és énekelt neki. Amikor a fiammal hazajöttünk a kórházból, elváltunk ettől az embertől és később már nem tudtunk semmit róla.

Egy karácsonyi istentiszteleten megjelent Ákoson a gyülekezetünkben. Kiállt az emberek elé, és azt mondta: „Testvérek, nekem meg kellett haljon egy fiam és a másiknak el kellett veszítenie a karjait, hogy találkozzak Fogarasi Istvánékkal, akik beszéltek nekem az Úr Jézusról.” Elmondta, hogy Nagyvárad-

ra került, ahol megtért és bemelegített. Ez egy csoda volt.

Nem tudjuk, hogy Isten mit miért enged meg az életünkben. Csak akkor értjük meg, amikor később látjuk a következményeket. Amikor látjuk, hogy emberek megtérnek, megmenekülnek a bűntől, a kételytől a próba által. De ehhez valakinek bizonyosságot kell nekik tenni. Ne kelljen ahhoz próba, hogy az emberek halljanak az Úr Jézusról és megismerjék őt!

Két évvel ezelőtt viszont mi veszítettük el a 35 éves fiúnkat, akinek két kicsi gyermeke volt. Egy este ránk telefonáltak, hogy menjünk, mert a fiúnk nagyon rosszul lett. Mire odaértünk, már nem élt. A hirtelen halála mélyen megviselte az egész családot. Nagyon nehéz volt, hogy nem tudtunk vele beszélni sem. Nem tudtuk, mi történt vele. Az egész családban ott volt a sok „miért”. Egy ideig nagyon megszorodtunk, megkeseredtünk. Nagyon nehéz volt feldolgozni, főleg az édesanyjának, a feleségemnek és a testvéreinek...

De az Úr visszaadta a reménységünket. Az egyik fiúnk sehogy nem akart imá-

kozni, megvigasztalódni. De az ágya fölött a falon van egy igevers, amit mindig látott: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.” (Zsolt 50,15) Egy nap azt mondta nekem: „Apu, nézd meg, mindennap előttem van ez az igevers. Imádkozunk Istenhez, hogy szabadítson meg bennünket.” Megtapsztaltuk akkor is, hogy bármi történik is velünk, az Úrral könnyebb járni. Nem tudjuk visszahozni a fiúnkat. Csak azt tudjuk tenni, hogy imádkozunk és Istenből merítünk erőt.

Azt kívánom mindenkinek, aki ilyenben volt vagy van, hogy bízzunk az Úrban, mert ő nem hagy el minket. Isten azt akarja, hogy közeledjünk őhozzá. Imádkozunk kitartóan, még ha nem is úgy kapunk választ az imánkra, ahogy elképzeltük! Tudjuk, hogy Istennek terve van velünk. Örülök neki, hogy a családban visszanyertük az örömünket, és arra törekszünk, hogy az Úr dicsőségére szolgáljunk és neki tetsző életet éljünk.

Patkás Rita

Meghallgatott imák

Az alábbi imameghallgatás-gyűjtemény az alsózsolcai metodista cigány gyülekezet cigány lelkipásztora, Erdei Nagy László állította össze a gyülekezeti tagok bizonyosságtételei alapján a Tükör olvasói számára.

Horváth János elveszítette a párját karácsony előtt, később pedig amputálták mindkét lábfejét négy lábujját cukorbetegsége miatt. Azt kérte az Úrtól, hogy olyan társat adjon neki, aki elfogadja olyannak amilyen, legyen keresztény, ne legyen dohányos. Másfél év múlva meghallgatta az Úr a kérését. Olyan társat adott neki, aki mindhárom kérésének megfelel. Horváth Jánosné azt kérte az Úrtól, hogy olyan társat adjon neki, aki hívő, szereti őt, és van autója. Az Úr név szerint megadta neki, mert még azt is kijelentette neki, hogy János lesz a neve és zöldszínű autója lesz. Szórol-szóra így történt. – Erzsikének volt egy másik imameghallgatása is: Az előző házasságából született három gyermeke, két lány és egy fiú. A kisfiút elvitték tőle állami gondozásba családi okok miatt. Azt kérte az Úrtól, hogy hadd találkozhasson a fiával úgy, hogy megtér, mert csak így bocsáthat meg az anyjának. 25 évesen egy internetes oldalon találtak egymásra. Találkoztak a gyülekezetben, és a fia mindent

megbocsátott az édesanyjának. Azóta is jó kapcsolatot ápolnak egymással. Mindezeket természetesen örömkönyvek között mondta el a gyülekezetben.

Az első magyarországi cigány templom Alsózsolcán

Erdei Nagy Róbert azért imádkozott, hogy a gyülekezetben lehessen megújulás, jelenjenek meg a férfiorán, bibliaórán, istentiszteleten. Az imádsága meghallgatásra találtatott, mert valóban megújulhattak a testvérek.

Vadászi Ferenc tolókcocsiba került a gerincserve miatt. Azt a választ kapta Istentől

az imáira, hogy meggyógyul, és újra fog dolgozni és szolgálni neki a gyülekezetben. Mára teljesen meggyógyulva dolgozik és szolgál a gyülekezetben.

Budai Attila több mint harminc év dohányzás után egy nap majdnem megfulladt, és azt ígérte Istennek, hogy ha megszabadítja, akkor neki szenteli az életét. Mára presbiter a gyülekezetben. Felesége, unokája szintén presbiter, a lánya pedig a gyülekezet pénztárosa. Az egész családja megtért.

Erdei Nagy Csaba hat méterről esett le az állásról egy homlokzat színezése közben. Eltört mindkét bokája, de úgy, hogy hónapokig nem tudott járni. Bár fáj még a lába, de már dolgozik és szolgál az énekkarban. A családjával ott vannak a gyülekezetben.

Kedves Olvasó!

A Tükör eddigi számai az interneten a www.cimok.hu weboldalon érhetőek el.

Köszönettel fogadjuk észrevételeiket, javaslatokat az info@cimok.hu címen. Hálásak vagyunk, ha ezzel is segítik a cigánymisszió ügyének előmozdítását.